

ขณะนั้น เขาโลมีความเคียดแค้นคุกคามจะฆ่าบรรดาศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จึงเข้าไปหาฆาตมณะ ขอหนังสือมอบอำนาจไปยังศาลาธรรมต่าง ๆ ในเมืองดามัสกัส เพื่อจะได้จับกุมทุกคนที่พบไม่ว่าชายหรือหญิงที่ดำเนินชีวิตตามวิถีทางนี้ แล้วนำไปยัง กรุงเยรูซาเล็ม

ขณะที่เขาเดินทางใกล้ถึงเมืองดามัสกัส ทันใดนั้นมีแสงสว่างจากฟ้าล้อมรอบตัวเขาไว้ เขาล้มลงที่พื้นดินและได้ยินเสียงกล่าวว่า “เฮโล เฮโล ท่านเยียดเยียนเราทำไม?” เขาโลจึงถามว่า “พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร” พระองค์ตรัสว่า “เราคือเยซู ซึ่งท่านกำลังเยียดเยียน ท่านจงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองแล้วจะมีคนบอกให้ทราบว่าจะต้องทำอะไร” คนที่เดินทางพร้อมกับเขาโลยืนนิ่งพูดไม่ออก เขาโลได้ยินเสียงพูดแต่ไม่เห็นใครเลย... เขาโลมองไม่เห็นสิ่งใดเลยเป็นเวลาสามวัน ทั้งไม่ได้กิน ไม่ได้ดื่ม

สัปดาห์ที่ 3
เทศกาลปัสกา
สดด 117:1-2
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

ที่เมืองดามัสกัสมีศิษย์คนหนึ่งชื่อ อานาเนีย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเขาในนิมิต “อานาเนีย!” อานาเนียทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้” องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสแก่เขาว่า “จงลุกขึ้น ไปที่ถนนซึ่งเรียกว่าถนนตรง จงไปที่บ้านของยูดาส ถามหาชายคนหนึ่งชื่อเฮโลที่มาจากเมืองทาร์ซัส ขณะนี้เฮโลกำลังอธิษฐานภาวนาอยู่ และเห็นชายคนหนึ่งชื่ออานาเนียในนิมิตเข้ามาปกมือให้ เพื่อให้เขามองเห็นได้อีก... เพราะชายผู้นี้เป็นเครื่องมือที่เราเลือกสรรไว้เพื่อนำนามของเราไปประกาศแก่คนต่างศาสนา บรรดาศักดิ์และลูกหลานของอิสราเอล เราจะแสดงให้เห็นแก่เขาว่า เขาจะต้องทนทุกข์ทรมานมากเท่าใดเพราะนามของเรา”

อานาเนียจึงจากไป และเข้าไปในบ้าน ปกมือเหนือเฮโล ภาคว่า “เฮโลน้องรัก พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงสั่งแต่งตั้งพระองค์แก่ท่านกลางทางที่ท่านมานั้น ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะสามารถมองเห็นได้อีกและได้รับพระจิตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม” ทันใดนั้นมีสิ่งหนึ่งเหมือนเกล็ดตกจากตาของเฮโล เขามองเห็นได้อีก จึงลุกขึ้นรับศีลล้างบาป เมื่อรับประทานอาหารแล้วก็มีพลังกำลังขึ้น...

พระวรสาร

ยน 6:52-59

เวลานั้น ชาวยิวจึงเถียงกันว่า ‘คนนี้เอาเนื้อของตนให้เรากินได้อย่างไร?’

พระเยซูเจ้าตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กินเนื้อของบุตรแห่งมนุษย์ และไม่ดื่มโลหิตของเขา ท่านจะไม่มีชีวิตในตนเอง ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเรา ก็มีชีวิตนิรันดร เราจะทำให้เขากลับคืนชีพในวันสุดท้าย เพราะว่าเนื้อของเราเป็นอาหารแท้ และโลหิตของเราเป็นเครื่องดื่มแท้ ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเรา ก็ดำรงอยู่ในเรา และเราก็กินดำรงอยู่ในเขา พระบิดาผู้ทรงชีวิตทรงส่งเรามา และเรามีชีวิตเพราะพระบิดาฉันใด ผู้ที่กินเนื้อของเรา จะมีชีวิตเพราะเราฉันนั้น นี่คือน้ำที่ล้นมาจากสวรรค์ ไม่เหมือนน้ำที่บรรดาบรรพบุรุษได้กิน แล้วยังตาย ผู้ที่กินน้ำนี้จะมีชีวิตอยู่ตลอดไป” พระองค์ตรัสเช่นนั้นขณะที่ทรงสอนในศาลาธรรมที่เมืองคาเปอรนาอูม

การเริ่มชีวิตใหม่ของนักบุญเปาโลเป็นเครื่องยืนยันว่าท่านเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ และพระเยซูเจ้าองค์นี้เองที่ทรงปฏิบัติภารกิจในพระศาสนจักรของพระองค์ และเราทุกคนต้องประกาศข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้าต่อไป

วันที่ 27 เมษายน 2012/2555

ยน 6.52-59

บทเทศน์

ในชนบทห่างไกลแห่งหนึ่ง นานๆ ครั้ง จะมีพระสงฆ์จะไปประกอบพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ

วันหนึ่ง หญิงชราที่อยู่ในหมู่บ้านนั้นพูดคุยกับพระสงฆ์ว่า เธอไม่มีความรู้ด้านศาสนามากนัก เพราะไม่ค่อยมีพระสงฆ์มาที่หมู่บ้าน แต่เชื่อในพระเยซูเจ้าที่ประทับในแผ่นศิลา มาก เพราะเธอรู้ว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเจ้า และมีพระจิตคอยแนะนำพระศาสนจักร

ทุกพิธีมิสซาฯ ชาวบ้านรู้ว่า สิ่งที่พวกเขาได้รับ ไม่ใช่ขนมปังธรรมดา แต่เป็นพระกายของพระคริสตเจ้า หญิงชรานั้นเล่าว่า ครั้งหนึ่ง หลังจากที่เธอรับศีลมหาสนิทในมิสซาฯ แล้ว เธอเดินหลงทางในป่า เธอไม่รู้สึกกลัวและไม่หิวเลย เพราะเธอรู้ว่า เธอรับพระเยซูเจ้าเข้ามาในตัวเธอแล้ว พระองค์จะช่วยเธอให้รอดในเวลานี้และในวันสุดท้าย

ข้าพเจ้าประหลาดใจกับความเชื่อที่ลึกซึ้งของเธอ ความจริงเรื่องราวของเธอทำให้ข้าพเจ้าตระหนักในพระคำรัสของพระเยซูเจ้าที่ว่า **“ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเรา ก็มีชีวิตนิรันดร ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเราก็ดำรงอยู่ในเรา และเราก็ดำรงอยู่ในเขา”**